

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ﴿القرآن﴾

دَ علم تجوید پہ موضوع یو منفرد کتاب

گلدستہ دَ تجوید

﴿دَ علم تجوید تول اہم مسائل پہ شعرونو کنبی﴾

تصنیف

احمد علی مردانی

فاضل جامعۃ العلوم الاسلامیہ علامہ بنوری تاون کراچی

Ketabton.com

خورونکے

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

گلدستہ دَ تجوید
منظوم

تصنیف

احمد علی مردانی

بسم اللہ الرحمن الرحیم
د علم تجوید پہ موضوع یو منفرد کتاب

گلدستہ دتجوید

﴿د علم تجوید بول اہم مسائل پہ شعرونو کبھی﴾

لیکونکے

احمد علی مردانی

فاضل جامعۃ العلوم الاسلامیہ علامہ بنوری ٹاؤن کراچی

خوروںکے

اسلامی ادبی ٹولنہ مردان

تقريظ

استاد العلماء والشعراء حضرت مولانا

محمد ابراهيم فاني رحمه الله تعالى عليه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والسلام على من لا نبي بعده! اما بعد په
قرآن كريم ڪنهي د الله تعالى جل شانہ ارشاد دے: وَرَتِّلِ
الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً. قرآن كريم د الله تعالى رالپڙے اخير ۾ ڪتاب
دے چي په خوږ نبي ﷺ حضرت محمد ﷺ نازل ڪري
دے. ددي عظيم الشان ڪتاب چي څنگه معنيٰ او تفسير زده
ڪول ضروري دي دغه شان دا خبره هم ڏيره اهميت لري چي
ددي ڪتاب قراءت او تلاوت دي هم د تجويد اوقواعو مطابق
اوشي. علم التجويد ڏير لوئي علم اوفن دے. په دي ڪنهي
ددي فن او علم ما هرينو ڏير ڪار ڪري دے او ڏير ڪتابونه ئي
ليکلي دي. موجوده مختصره رساله محترم مولانا احمد علي
مرداني صيب د طالب علمانو د زده ڪرڻ ۾ او د يادولو د پارہ په
پشتو نظم ڪنهي تياره ڪرڻ ۾ ده. ماشاء الله ڏير په ښه انداز ئي
په دي ڪنهي قواعد د تجويد د شعرونو په شڪل پيش ڪري دي.
زما د عاده چي الله كريم دي دي مختصر ۾ رسالي ته قبوليت
عامه ور ڪري چي ٽول پښتانه ور نه تري مستفيد شي. آمين

محمد ابراهيم فاني

خادم العلم والطلبه بجامعۃ دارالعلوم حقانيه اڪوړه خټک

۵ محرم الحرام ۱۴۳۳ هـ

بسم الله الرحمن الرحيم د صاحب کتاب يو څو خبرې

د الله تعالى شکر و احسان دے چې مونږه ئې د حضرت محمد رسول الله ﷺ په اُمت کښې پيدا کړو او بيا ئې بل احسان په مونږ دا اکر و چې مونږ له ئې په دُنیا کښې د دُنیا د ژوند تیرولو د پاره يو عظيم الشان کتاب قرآن کریم را کړو . چې د دُنیا او د آخر د هريوې مسئلې د پاره کافی او شافي دے . دغه قرآن کریم باندې چې څنگ په صحيح لوستلو باندې پير اجر و ثواب مقرر دے . دغه شان که که يو انسان دغه قرآن کریم غلط الولی د هغه انسان د پاره په آخرت کښې سزا او وعيد هم شته . د دغې سزا او وعيد نه د بچ کيدو د پاره او لوئې اجر د حصول د پاره په هر دور کښې علماء او قراء په خپل خپل ځائے زبردست محنت کړې دے . او دا محنت به تر قيامته پورې (انشاء الله) جاری وی . چې په ښۀ انداز سره د قرآن کریم تلاوت او کړم شي او هريو مسلمان په قرآن کریم کښې د غلطو نه محفوظ پاتې شي . ما هم د دغې مقصد حاصلولو د پاره دا مختصره رساله د الله تعالى په فضل و کرم او توفيق سره تياره کړې ده . مولی کریم دې ئې ماله اوز ما والدينو ، ټولو اُستاذانو او ملگرو لره سبب د فلاح اُگر ځوی . والله الموفق والمعين . رينا تقبل منا انک انت السميع العليم وتب علينا انک انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين .

ابوالقاسم احمد علي مرداني

يونورستی روډ خوره بانډه مردان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اولنی لیک

پس له حمده له صلوة دا بیان
 مبتدی د پاره خدایا کړې اسان
 مهربان شوکۀ په ما پرو دیگار
 تاسو ته به وړاندې کړمه څه اشعار
 مسائل می د تجوید کړل څه راجمع
 د الله نه پرې د اجر ساتم طمع
 عربی کښي چي ادا کله حرفونه
 مخرجونه یاد ساته او صفتونه
 دي ته وائی د قرآن علم تجوید
 نه دي گران بڼه ده اسان علم تجوید
 د هر هغه ځای چي تکیه ادا کیږي
 په مخرج سره دنیا کښي به یادیږي
 پنځه ټول دي مخرجونه د حرفونو
 یاد ساته دغه بیان د بُنیادونو
 جوف او حلق سره کړه ژبه شونډه نور
 د خیشوم ورسره نوم شته ده کۀ گور
 دا اصول د مخارجو ټول بیان دی
 لازمی دا پیژندل په هر انسان دی

مخارج دی بُنیادونه دَ حرونو
 خان خبرساته ددغی بُنیادونو
 په کوم شان او کیفیت چي حرف ادا شی
 صفتونه به ترې جوړ ددې دُنیا شی
 دَ علم التجوید اهمیت او حکم

هر یو حرف صحیح لوستل دی ضروری
 دا لازم دی دَ تجوید په مبتدی
 دغه حکم دَ اللّٰه ددې کلام دے
 معززه دے عالی او چت مقام دے
 دغه حکم دَ حدیثِ مصطفیٰ ﷺ دے
 چي دَ دوجھان دَ پاره نُور زاده دے
 داسے وائی په دُنیا کښي عالمان
 په تجوید سره بنائستۀ دغه قرآن
 لحنِ جلی او لحنِ خفی

په دوه قسمه دا غلطی دَ مبتدی دی
 په غلطو کښي خۀ جلی دی خۀ خفی دی
 غلطی غټه چي وی دغه ده حرامه
 په لحنِ جلی یا دیرې دا تمامه
 صفت پریدی چي دَ حرف کله بشر
 لحن جوړ به ترې خفی شی سراسر

دا دوه قسمه دی غلطی د هر انسان
 کله لولی چي دُنیا کښي څوک قرآن
 بچ ساته ددي غلطونه خپل وجود
 په دُنیا درنه جوړ نشی چي مردود
 د علم التجوید موضوع

د قرآن الفاظ موضوع ده دتجوید
 تر قی غواړه د رب نه دمزید
 په تجوید سره د لوستلو تعلیم

په تجوید سره قرآن لوستل پکار دی
 به تجویده ټول لوستونکی گناه گار دی
 په تجوید سره لوستلو کښي عزت دے
 به له دغي د دُنیا د درذلت دے
 په تجوید سره ښائسته ښکاری قرآن
 لکه تاج چي وی په سر د یو انسان
 د علم تجوید مقصد او غرض

ښه صحیح د حرف ادا لری مقصد
 دتجوید د دے دغه حکم دابد
 ښه ښائسته به پرې حرفونه د قرآن شی
 چي تابع څوک دتجوید په دې جهان شی
 دا قرآن په دے تجوید سره ښائسته دے

دَ دِي ژوند دَ پاره ټټکله نمونه ده
هر انسان په دغه علم ټټاسته کيږي
لکه گل د باغيچي ترينه جوړيږي
د تجويد مرتبي

مرتبي دي د تجويد درې دجهان
داسې وائي په دُنيا کښي عالمان
يو تدوير دې، بل دې حدر بل ترتيل
عالمانو بيان کړې دې تفصيل
ترتيل نوم دې د ښۀ رو او اطمینان
تلاوت چې کوي کله مسلمان
حدر وائي تيز لوستلو ته دُنيا کښي
بيان شوې د قاريانو په وينا کښي
نۀ وي تيز او په مزه چې تلاوت
دا تدوير دې په دُنيا کښي هر ساعت
مرتبي دُومره تجويد له په دُنيادي
لکه څنگ چې درې نقطې د هريو ټادي
د تجويد ارکان

لکه څنگ چې داودس فرض څلور دي
د تجويد سره ارکان دُومره په کور دي
مخارجونه د حروفونو پيژندل دي

پیژندل دی دَ صفاتو او وئیل دی
 پیژندل دی دَ حرفونو ټول احکام
 هم عادت دَ بښه لوستلو کړه مدام
 د تجوید د پاره ټول دغه ارکان دی
 په ترتیب سره چي بره دا بیان دی
 دَ علم التجوید فائده

خوک چي لولی په تجوید سره قرآن
 دارضاده دَاللّٰه غنی سبحان
 دَ رسول اللّٰه ﷺ رضاشته په دے کار
 شته رضادَ اولیاؤ په دغې لار
 آخرت کښي ئي بدلې ده نعمتونه
 ملاوړې به په دغې جنتونه
 دَ تسمیے او تعوذ بیان

هر کله چي تلاوت کړې دَ قرآن
 درې صورتې یاد ساته ددې جهان
 یابې ته شروع کوې سر نه سورت
 یاد مینځ نه به کوې ته تلاوت
 یابې ستا مینځ کښي سورت نه ابتدا وی
 درې حالتې به دا دلته کښي تل ستا وی
 دَ اول صورت نه راشه ځان خبر کړه

تعوذ او تسمیہ دواہ پہ سر کرہ
 تعوذ او تسمیہ دلتہ راغلے
 دا عمل دے دَ محبوب نبی ﷺ دیر بنک لے
 دویم صورت کنبی تعوذ وئیل بہتر دی
 دا کارونہ دَ ثواب دَ ہر بشر دی
 تسمیہ کنبی ہر بشر لہ اختیاردے
 دَ ثواب دا پہ کارونو کنبی یو کار دے
 دریم صورت کنبی تسمیہ ہر خائے راغلے
 خبردار ترینہ ہر بشر دے ہر یو کلے
 دَ تویے دَ سورت حکم بل جُدا دے
 ہفہ حکم راشہ لانڈی دلتہ دا دے
 تسمیہ ئی پہ اول کنبی نشہ نشہ
 دا حصہ ئی پہ اول کنبی نشہ نشہ
 دَ تعوذ او تسمیہ تفصیل

کۂ سورت نہ ستاوی چرے ابتدا
 تعوذ کرہ تسمیہ سرہ ادا
 صورتونہ تری جو پری تہول خلور
 وصلِ کُل او فصلِ کُل نہ پس دے نور
 شتہ فصلِ اول وصلِ ثانی صورت
 خلورم ئی دے اُلتہ پہ حقیقت

په څلورو کښي چي بره ذکر دای
 درمے صورتہ په کښي دلته ټول روادی
 وصل اول بیا فصل ثانی صورت
 ناروادمے دا صورت د تلاوت
 نور ددي نه علاوه چي درمے ادا دی
 دغه درمے وارہ هر ځائے کښي تل روادی
 د مخرجو بیان

د مخرج مثال د کور د مے د بنیاد
 بي بُنیاده کور لیدلي چا آباد
 خلق یا ژبه یا وی شونډمے د انسان
 د کوم ځائے نه ادا کیږي چي بیان
 مخرج دغي ځائے ته وائی په دُنیا
 د قاریانو علم او ده وینا
 مخرجونه ټول دی او ولس د حرفونو
 دا بیان د مے یقیننی د کتابونو
 چي ساکن وی د الف سره واویا
 جوفی نوم ددي مخرج د مے په دُنیا
 د همزي سره چي جمع کړم بیا ها
 ادا کیږي دوی د خلق په انتها
 مینځ د خلق د مے عین او حال په جهان

خيال ساتي ددي خبري عالمان
 غين او خاد حلق اُخرنه ادا کيږي
 په لفظونو کښي چي کله بيانږي
 د اُخري څي سره لهات چي مل شي
 قاف به جوړتري د دُنيا په هر منزل شي
 لږ را لاندي هريو قاف نه کاف ادا دے
 دا مخرج ددغي قاف نه بل جُدا دے
 مينځ د څي کټه تالو سره شي مل
 جيم د شين سره راځي په دي منزل
 يا حرکت لرونکي، دارنگ يا د لين
 ادا کيږي ددي ځاي نه په بهتري
 کټه دا څي ددي څامي سره مل شي
 جوړ په ضا د تري د دُنيا په هر محفل شي
 يو د څي غاړه بل کړه شميرانياب
 ثن يا اړياعی دواړه د هرياب
 هم اُور د ضوا حک شي چي تمام
 ادا کيږي ددي ځاي نه هريو لام
 يو د څي غاړه بل تالو کړه بره
 نون د دلت نه ادا کړه ښه په نره
 لږ دننه چي د نون نه څو ک شي کله

را ادا به شی ددی خائے نه په خپله
 کره د پاس غاښونو بیخ د ژبه سر
 طاء، تا، دال ترې ادا کیږي په هر در
 ژبه سر نه ادا کیږي ظا او ثا
 چي شی یو د ثنایا غاره علیا
 دا مخرج د هریو ذال دے د جهان
 داسي وائی د قرآن دغه قاریان
 مینځ چي شی د ثنایا د ژبه سر
 ورته خیال کوه دُنیا کښي په نظر
 دا د صا د اوزا د سین دے یو مخرج
 د بنائسته ډیر بهترین دے یو مخرج
 مینځ د لاندې شونډې دے مخرج د فا
 چي شی یو د ثنایا غاره علیا
 کله شونډه چي دا دواړه یو خائے کیږي
 واو اوباء سره هر میم ترې ادا کیږي
 د غُٹے مخرج خیشوم دے بیان شوے
 بنائسته دې سره دُنیا کښي قرآن شوے
 مخرجونه د حروفونو دی داتول
 بُنیادونه د حروفونو دی داتول

★★★★★★★★

د خلی غائبونه

ثنا یا اوربائی خلور خلور
 بیا انیاب اوضوا حک شته دُومره نُور
 طواحن غائبونه دولس شته په شمیر
 نواجذ خلور چي نه شی درنه هیر
 شل غائبونه د اضر اس شول دغه شان
 دوه دیرش خله کښي شول غائبونه د انسان

د صفاتو بیان

د صفت معنی راغلې ده حالت
 د یاد شوې په معنی د کیفیت
 ټول صفات لری دوه قسمه د جهان
 لازمی او عارضی دی عالیشان
 لازمی نه جدا کیږی له حرفونو
 خیال ساته ددغي ټولو صفتونو
 عارضی صفت وی حرف کښي کله کله
 کله کله دا د حرف نه بیل شی خپله
 د ښکلا وی د حرفونو د جهان
 که دُنيا کښي ورته خیال اوکړی انسان
 په دې هر یو حرف ښائسته لکه د گل شی
 خوشبودار مشک و غنبر د هر محفل شی

خیال کوه ددغی ټولو بڼه تمام
داسې وائی په دنیا کښې خاص او عام
صفات لازمه

چې د حرف سره یو ځای په هر مکان وی
دا صفت به لازمی دې جهان وی
چې جدا ترینه په یو مقام کښې نه شی
چې جدا ترینه په یو کلام کښې نه شی
ورته وائی خاص او عام صفت لازم
ورته وائی ټول تمام صفت لازم
یاد کړه اولس لازمی ټول صفتونه
څنگ چې اولس دی یاد شوي مخرجونه
لس صفات درنه هیرنه شی متضاد دی
ضد پنځه د پنځو دلته کښې ټول یاد دی
ووه دی غیر متضاده ټول صفتونه
دا صفات لری جدا جدا حرفونه
د صفات متضاده بیان

ټول پنځه د پنځو ضد دی متضاد
دا صفات په دې صفت سره دی یاد
لس حرفونه مهموسه دی د جهان
نور راغلی جهریه ټول د قرآن

لس حرفونہ مہموسہ لری صفت
 کرہ فَحَتْثُہ شَخْصُ سرہ سَکَتْ
 جہر نوم دَاوِچِت والی اوقوَت دے
 نرم والے مہموسہ کنبی ہر ساعت دے
 دریم صفت دَصَفْتونونہ شدت دے
 داشامل زمونہ پر سرہ پہ تلاوت دے
 تہول دی نُوولس مجہورہ پہ شمار حرفونہ
 جہر سرہ بنائستہ کیڑی دالفظونہ
 دَشدت معنی سختی دہ دَجهان
 داسے وائی پہ دُنیا کنبی عالمان
 پہ اُتو حرفونو کنبی صفت شدت دے
 مجموعہ کنبی دَاچِدْقَطْ بَکَتْ دے
 بل شدت تہ مخامخ صفت رِخوت شتہ
 نرم والے پہ کنبی پروت پہ ہر جہت شتہ
 لکہ خنک چہی دَمَنْفُوشُ شین دے شین
 دا آواز دے دَنرمے بنہ بہترین
 دَرخوت حرفونہ شپارس دی پہ کُور
 دَشدت اوتو سُوْطُ دی کور کنبی نُور
 پنخہ تہول متوسط دی معتبر
 مجموعہ دَ تَوَسُطُ دہ لِنْ عَمَرُ

نه اواز په کښي بنديږي دانسان
 بين بين ورته هم وائي په جهان
 په صفاتو کښي پنځم دے استعلا
 ووه حرفونو کښي راغله په دنيا
 خُصْ ضَغْطُ قِظْ ددې ده مجموعہ
 د حرفونو استعلاء ده دا حصہ
 ضد شپږم د استعلاء دے استفال
 ټول لری دووشت حرفونه دکمال
 د اطباق صفت نه ځان کړه بڼه خبر
 ټول څلور لری حرفونه په هر در
 طا او ظا سره ملگر دے صاد او ضاد
 مطبقه سره دی دا حرفونه یاد
 د اطباق ضد انفتاح دے هر ساعت
 ټول پنځوشت حرفونه د لری صفت
 په اذلاق صفت کښي شپږ دی ټول حرفونه
 فَرْ مِنْ لُبِّ کښي دی دا صفتونه
 دغه ټول متضاده صفات شول تیر
 درنه نه شی تلاوت کښي چي دا هیر
 خیال ساته ئي تلاوت کښي هر ساعت
 بنائسته کیږي په دے هر ځایه تلاوت

دَ صفاتِ لازمہ غیر متضادہ بیان

لکھ ڄنگ دَ فاتحے چي ووۋۂ آیات دی
 دُومرہ غیر متضادہ لہ مقامات دی
 لکھ ڄنگ چي ووۋۂ آسمانہ دَ جہان دی
 دُومرہ غیر متضادہ صفات بیان دی
 تہول دی ووۋۂ منفردہ صفات دُنیا کُشی
 دا دی غیر متضادہ ہرہ وینا کُشی
 پنڄو حرفو کُشی راغلے قلقلہ دہ
 قُطْبُ جَدُ کُشی پرتہ دامجموعہ دہ
 یو صفت دے پہ صفاتو کُشی صغیر
 ذکر کرے علماء دے پہ تحریر
 زادِ صاد سرہ کرہ جمع بل کرہ سین
 دَ صغیر حرفونہ درے دی دا حسین
 یو صفت دے دَ صفاتونہ تکریر
 رپی دل دَ ژبے را کُشی پہ تقریر
 یو صفت دَ تفسی شتہ پہ یقین
 دا صفت لری یو حرف ہغہ دے شین
 شین چي کلہ پہ دُنیا کُشی ادا کیڑی
 آواز خُلہ کُشی ورسرہ پورہ خوریڑی
 بنہ پہ نرمہ ادا کیڑی حرف دَ لین

دغہ دوه حرفونہ دی بنہ بہترین
 واو نہ مخکبی چي وی زور داپہ هر در
 زور دِیاء نہ مخکبی وی چي پہ نظر
 هله داصفت به دلتہ کبی موندے شی
 هله داصفت ییادلتہ کبی راتلے شی
 انحراف صفت دَراء سرہ دَلام دے
 چي یو بل تہ مائل کیڑی نو تمام دے
 یوصفت استطالت دے معتبر
 دغہ ضاد سرہ موندے شی پہ هر در
 دغہ غیر متضادہ دی صفتونہ
 چي ملگری دَئیائی دی حرفونہ
 دَصفاتِ عارضہ بیان

عارضی صفت وی حرف کبی کلہ کلہ
 لکہ خنک چي رانرے شی اوڊبلہ
 تہول لری دغہ صفت اتہ (8) حرفونہ
 بنائستہ کیڑی دَقرآن پہ دے لفظونہ
 لام اوراء سرہ چي میم ساکن کرے نور
 نون ساکن سرہ شُول دا حرفہ خلور
 دغہ رنگ دے میم اونون هر مشدد
 داتنویں دے دغہ رنگ ہم معتمد

همزه هغه چي لرونکي مخکښي زوروي
 ووساکن نه مخکښي پيښ چي په يودروي
 هريو خائے کښي چي دياء نه مخکښي زيروي
 ښه قاري دے چي آگاه له دے نه ډيروي
 د لام قاعدے

که د پاك الله دنوم نه مخکښي زوروي
 غت به لام ئي په لوستلو سراسروي
 د الله نه مخکښي پيښ راشي چي کله
 لام د پاك الله به غت وائے پخپله
 که د لام نه مخکښي زير راشي قرآن کښي
 نري وايه دغه لام په ټول جهان کښي
 دغه دوه دي مقامات د ډک لوستلو
 لام د پاره دي راغلي په وييلو
 نور د دوو (2) نه چي دي څومره مقامات
 نري لام هلته راغلي په حالات
 ډک وييلو ته تفخيم د جهان وائي
 نرم کولو ته ترقيق دغه شان وائي
 په والله کښي لام ډيل راځي هر حال
 نري لام د بسم الله لري مثال

★★★★★

د راقاعدے

غت لوستلو ته تفخیم په جهان وائی
 نرې والی ته ترقیق دغه شان وائی
 غت لوستل معنی راغله د تفخیم ده
 دا په را کښي د رحمان او د رحیم ده
 نرې کولو ته ترقیق په دنیا وائی
 داسه دلته کښي قاریان عالمان ښائی
 ارجعوا ئي دے مثال ددې جهان
 را نرې ددې مثال ده په ښه شان
 رانه مخکښي زور او پیښ که په دنیاوی
 داساکنه را به ډکه د دنیاوی
 په هر ځای کښي ورته ښه او کره نظر
 د حرکت نه ئي کره ځان پوره خبر
 زور او پیښ کله وی د را د سر د پاسه
 دالوستل به غت ښایسته وی ستا د لاسه
 دا د شد سره راځی هم کله کله
 بي له زیره به داوی هر ځای ډبله
 دا د زیر سره چي راشی په یو در
 نرې وایه دغه را په هر بشر
 را ساکنه وی ساکنه مخکښي بله

مخکښي زیر سره به د اشی نري خپله
 را چي وی د اماله په هر حالت کښي
 نري وايه دغه را په تلاوت کښي
 زیر لرونکي داسي را په هر مقام
 چي د روم سره اودی پري ښه تمام
 نري وايه دغه را په هر حالت کښي
 یاد ساته دغه بیان په تلاوت کښي
 د میم او نون مشدد قاعده

نون او میم لری غږه هغه صورت کښي
 مشدد چي دواړه راشی تلاوت کښي
 د میم ساکن او نون ساکن قاعده

لکه څنگ چي درې نقطې د ثا او پادې
 حالتونه میم ساکن له دومره دادې
 درې حالتونه دی د میم ساکن په شمار
 یو ادغام دې، بل اخفا او بل اظهار
 که د میم ساکن نه وروستو وی میم بل
 نو د غم به شی د میم سره میم خپل
 د غني سره به دغه شی لوستلې
 د ادغام صورت دا هر چا دې لیکلې
 که د میم ساکن نه وروستو راشی بآ

نوپه میم کنبی به غنّه وی د اخفاء
 میم اوباء که وروستو راشی په یو لار
 دلته کیږی په هر ځای کنبی تش اظهار
 دا حالت د نون ساکن شولو تمام
 قلب سره ئی معتبر دی ټول احکام
 د نون ساکن او تنوین قاعدے

اخفاء، قلب سره، اظهار، ادغام کره نور
 نون ساکن لری احوال دغه څلور
 په تنوین کنبی ټول جاری کره د بیان
 نون ساکن د پاره حکم د جهان
 نون ساکن او په تنوین کنبی شته اظهار
 که د حرف حلقی وروستو شی په لار
 په دوه قسمه بیان شوے هر ادغام دے
 یو غنّه سره، خالی ئی بل مقام دے
 یَنُمُو ټول څلور حرفونه د غنّی دی
 بی غنّی چي لام اورا دی ورپسې دی
 بل دوه ته کونه جوړ شوې دے یو کور
 حکم خلقو بیان کرے ور له نور
 نون ساکن تنوین به میم سره بدل شی
 که د نون نه پس وی دانو دا به تل شی

قلب دے نوم ددی بیان په دي صورت کښي
چي دنون نه پس وي بآ په تلاوت کښي
دغه وخت کښي يو غښه بله اخفاء ده
دا خبره بيان کړې علماء ده
په نون ساکن او تنوين کښي فرق

نون ساکن ليکلې شي لکه فَمَنْ
تنوين نه ښکاره کوي بل ته بدن
نون ساکن وئيلې شي په هر حالت کښي
د هروصل او د وقف په صورت کښي
د تنوين نون به شي وصل کښي لوستلې
دغه وقف کښي هيڅ چا نه دے ليدلې
ادغام او اظهار

لکه څنگ چي ټول پنځه ددين ارکان دي
د ادغام دومره قسمونه په جهان دي
يو مثلين دے دغه تام په مقام دے
د قسمونو د ادغام نه يو ادغام دے
شته دے قسم مُتَجَانِسِينَ يو بل
دا ناقص او تام راځي په هر محفل
بل ته وائي مُتَقَارِبِينَ تمام
کله کله دا ناقصه وي ادغام

دَمَخْرَج صفات سره دَ حرف گفتار
 بنه واضحه ته وئیلے شی اظهار
 مد اصلی او مد فرعی

تول حرفونه بنه راخکل په خپل مقدار
 ورتنه وائی مد اصلی په گفتار
 داتعریف دے دَ مد اصلی بیان
 داسے وائی په دنیا کښي تول قاریان
 اصلی مد مد ذاتی سره یادیږي
 کله کله په طبعی هم بیانیږي
 موقوف نه وی اصلی مد په خه سبب
 بس مقدار د اصلی مد لری طلب
 په سبب باندې موقوف چي وی یو مد
 ورتنه وائی دا دَ مد فرعی حد
 فرعی مد لری په جمع دوه اسبابه
 د همزه سره سکون کړه د اعرابه
 اصلی هر ځائے هر حالت کښي شی لوستلے
 عارضی وی کله کله غرځیدلے
 د مد متصل او مد منفصل بیان

که سبب د فرعی مد چرے همزه وی
 متصل، منفصل قسمه به دا دوه وی

متصل مددے یاد شوے پہ واجب
منفصل تہ جائز وائی ہر طالب
د (ساکن اعتبار سرہ) د مد قسمونہ

د ساکن چي مد کسي راشی اعتبار
دوہ قسمونہ ترے جو پری پہ ہر لار
یو لازم دے بل جائز سرہ دے یاد
د ساکن کور دے پہ دے سرہ آباد
پنچہ قسمہ د لازم شتہ پہ ہر در
دوہ قسمونہ د جائز دی معتبر
د مد لازم قسمونہ

لازم مددے پہ پنچہ قسمہ کسي بند
پیدا کی پری تلاوت کسي پہ دے خوند
یو تہ وائی کلمی او مثقل
کلمی مخفف دے ور سرہ بل
یو حرفی مثقل مد شتہ دے لازم
بل حرفی مخفف یاد ساتھ دائم
پنچم دے مد لازم سرہ د لین
دا پنچہ قسمہ د مد شول بہرین
د مدونو مقدارونہ

مقدار دری لری حرفونہ در پہ در

توسط دے مينغ د طول او د قصر
 خپل مقدار سره راځکل د حرف وينا کښي
 دوه حرکتہ دي د قصر په دُنيا کښي
 زيات راځکل د طول تعريف دے حقيقت
 شپږ حرکتہ ئي مقدار دے هر ساعت
 په اصلي مذ کښي راغلے تل قصر دے
 توسط په متصل کښي معتبر دے
 منفصل کښي توسط شته د جهان
 لکه څنگ چي طول لازم کښي دے بيان
 په وقفی مد، عارضی کښي طول بهتر دے
 توسط سره جائز په کښي قصر دے
 د همزے قاعدے

لکه څنگ چي دوه نقطې د هريوتا دي
 د همزې دُومره قسمونه تل ادا دي
 نه پتيري هر ساعت چي شي لوستلے
 قطعیه دغه په نوم شي رابللے
 په شروع کښي وصلیه همزه لوستے شي
 مينغ کښي دغه په وينا راغرځيدے شي
 د اسمونو په شروع کښي الف لام
 وصلیه همزه لري دغه مقام

زور لرونکے دا همزه په هر مقام وی
 رنگ په رنگ دا مثالونو کښي مدام وی
 که دریم حرف د فعل پیش لری دنیا کښي
 پیش په سربه دا همزه شی په وینا کښي
 که دریم حرف د تکی زیر لری یا زور
 زیر لری به دا همزه په دغې در
 اِسْمٌ، اِیْنٌ، اِبْنَةٌ د هر یو لار
 وصلیه همزه لری زیر په گفتار
 ورسره شته رنگ په رنگ نور مثالونه
 د همزه وصلیه دای حالتونه
 که همزه د فعل وی په ابتدا کښي
 دا قطعی د زور سره ده په دنیا کښي
 یو صیغه د مضارع متکلم ده
 دا واحد صیغه قطعی ده او دائم ده
 همزه توله قطعیه دی هر خائے نور
 وصلیه نه علاوه چي داشوے تیر
 پنځه فعله که موجود وی په یو دار
 په دریم حرف ورسره پیش وی په گفتار
 د کسر نه به همزه دا محروم نه وی
 همزه دلته وصلیه به مضموم نه وی

اِمْسُوا اِیْتُوا اِقْضُوا درمے شول دغہ شان
اِیْنُوا اِئْقُوا دوه نور دی دَ جھان
حروفِ مدہ

واونہ کلہ چي پيش راشی مقدم
زیر دِیانہ مخکشی وی چي هغه دم
دَ الف نہ مخکشی زور چي په جهان شی
دغہ درمے وارہ ساکن چي دغہ شان شی
پہ مدہ حروف سرہ دغہ یادی پری
کتا بونو کشی زمونہ بیانی پری
ولاہ زور اوزیر دی شمار ہم پہ مدہ کشی
ولاہ پيش دلته راغلے ہر حصہ کشی
دغہ درمے وارولہ حکم مقدم دے
دایان دَ ہر بیان نہ ډیرا ہم دے

حروفِ لین

واواویانہ مخکشی کلہ چي وی زور
دغہ دوارہ ہم ساکن چي کپری پہ سر
ورتہ وائی دوه حرفونہ تہول دَ لین
ادا شوی بنہ پہ نرمہ بہترین
دَ وقف بیان

ساہ کۂ اخلے دادے وقف شریعت کشی

اُدریدل دی دَقرآن پښه تلاوت کښي
 اُدریدل غواړي انسان کله ناکله
 بندوی هغه قرآن کله ناکله
 یو پښه خپل اختیار سره انسان اُدریږي
 بل هغه چي تلاوت ورته گرانېږي
 نور کولې هغه نشي تلاوت
 نو مجبوره دې ساه اخلي دا ساعت
 اول وقف اختیاري دې جهـان دې
 چي پخپله د انسان ختم بیان دې
 بل پښه اضطراري یاد دې در پښه در
 مجبوراً کوی دا وقف هر بشر
 که معنی پري نه بدلیږي تلاوت کښي
 دغه دواړه دی روا پښه شریعت کښي
 پښه معنی باندې نظر چي د انسان وی
 علاماتو ته ئي خیال چي د قرآن وی
 دا پښه وقف اختیاري سره یادېږي
 کتابونو کښي پښه دې نوم بیانېږي
 ساه شی لنډه نور لوستل چي پښه چاگران شی
 گران چي ده له تلاوت دې قرآن شی
 وقف دې اضطراري پښه دې صورت کښي

خیال کوه ددغی دوار و تلاوت کنبی
دَوقف قسمونه

تبول پنځه قسمه دَوقف دی بیان
داسے وائی په دُنیا کنبی عالمان
یو لازم دے بل مطلق په هر مقام دے
دغه وقف په قرآن کنبی خاص او عام دے
جائز هم شته مجوز په تلاوت کنبی
مُرخص پنځم راغلی دے صورت کنبی
دا پنځه قسمه دَوقف دی راغلی
ادا کیږی ایاتونه په دې ټکلی
ضروری او لازم وقف دے په میم
اُدریدل دی رواشی په زاجیم
اُدریدل دی هم په طاباندې راغلی
ادا کیږی ایاتونه په دے ټکلی
دائره وقف دَپاره ځائے په ځائے ده
دغه نخه دَایت دَجدائے ده
قِف سره په هر مقام باندې اُدریږه
بلے ساه سره بیامخ کنبی روانیږه
دا بهتر دی دَقرآن په تلاوت کنبی
داسے وائی عالمان په دے صورت کنبی

وقف النبي (ﷺ) دے راغلیے پہ قرآن کنبی
 دغه خائے د اُدریدو دے پہ جہان کنبی
 دلته وقف د نبیانو سردار ﷺ کرے
 وقف دلته کنبی نیکانو بار بار کرے
 قاف چي کله وی یواځے پہ قرآن کنبی
 وقف دلته بعض گنری پہ دې جہان کنبی
 د سکتے شتہ پہ قرآن کنبی علامت
 بند وُل دی پے دے سره تلاوت
 ساہ چي ماته درنه نشی پہ جہان
 لږ ساعت نه پس جاری کره خپل بیان
 دا تعریف د هر سکتے دے پہ جہان
 داسے وائی پہ دُنیا کنبی عالمان
 وقفه هم وائی سکتے پہ قرآن کنبی
 خیال ساته ددغي هر خائے هر بیان کنبی
 صل به کله کله ستاشی پہ نظر
 اُدریدل نه اُدریدل دی برابر
 لا مطلب لری چي نشتہ اُدریدل
 تلاوت جاری ساته دلته کنبی خپل
 په محل د وقف اُدیږه صحیح
 تام کافی حسن شتہ وقف هم قبیح

ڪه ڇوڪ اُوڪري اعتبار د ڪيفيت
 ٽول ڇلور قسمه به جور شي د ساعت
 يو ابدال دے بل دے روم سره اسڪان
 د اشمام سره شته وقف دغه شان
 د الله فضل و ڪرم سره ڪتاب
 ختم شولو ضروري ترينه هرياب
 په اخر ڪنبي بيا سلام په محمد ﷺ شه
 د اسحر سره ماڻهام په محمد ﷺ شه
 ورسره درود زه واييم په نبی ﷺ
 چي بُنياد دے په دُنيا د هر ولي
 ورسره ئي شه په ال تل سلامونه
 په بنائست ئي په جمال تل سلامونه
 بيا سلام دے په اصحاب د محمد ﷺ وي
 د اسلام دي په هرياب د محمد وي
 زه په سره ختمووم څپل ڪتاب
 رڼه ڪړه رانه قبول پڪنبي هرياب
 تمت بفضل الله تعالى ورتوقيقه. رنا تقبل منا انك انت السميع العليم. وتب علينا
 انك انت التواب الرحيم. والحمد لله تعالى على ذلك. وصلى الله تعالى على خير
 خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين.

جمعة المبارک 11 رمضان المبارک ... ستمبر 2008

دَ علم تجوید پہ موضوع یو منفرد کتاب

گلدستہ دَ تجوید

تصنیف

احمد علی مردانی

فاضل جامعۃ العلوم الاسلامیہ علامہ بنوری تاون کراچی

خورونکے

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

گلدستہ دَ تجوید

منظوم

تصنیف

احمد علی مردانی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library